

stěžovatel dopustil zmíněným jednáním pokusu uvedeného přestupku podle §§ 8, 399 tr. zák. Námitka stížnosti, že kůzlata, o něž jde, nebyla ještě stažena, je právně bezpodstatná již proto, že »masem« ve smyslu § 399 tr. zák. je rozuměti i celá těla zabitých dobytčat. (Rozh. čís. 2986 víd. sb.) Další stížností zdůrazňovaná skutečnost, že stěžovatel měl možnost dáti tato kůzlata (správně maso z nich pocházející) před prodejem ohledati, nemůže rovněž nic měniti na tom, že stěžovatel se dopustil svým jednáním pokusu přestupku podle §§ 8, 399 tr. z., kdyžťe rozsudek zjišťuje, že stěžovatel měl úmysl prodati tato kůzlata ve své řeznické živnosti bez předchozího předepsaného úředního ohledání.

Čís. 4706.

**Odmontoval-li pachatel součástky cizího motorového vozidla a, po-
uživ jich jen k jedné jízdě na svém stroji, zase je vrátil na původní
místo, nejde o krádež, nýbrž toliko o přestupek bezprávního užívání
podle § 127 tr. zák. o přest.**

(Rozh. ze dne 4. května 1933, Zm III 497/32.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti I. W., obžalovanému pro zločin krádeže, zmateční stížnost náhradního soukromého žalobce zčásti odmítl, zčásti zamítl.

Z d ů v o d ů:

S hlediska uplatňovaného věcného důvodu zmatečnosti podle č. 1 a) [1 b)] § 385 tr. ř. namítá stěžovatel, že odvolací soud ve zjištěném jednání obžalovaného, že odmontoval s jeho motocyklu cylindr s pístem, neshledal skutkovou podstatu zločinu krádeže, a z okolností, že obžalovaný provedl odmontování důležité součástky, což, jak tvrdí, vyžaduje delší, několikahodinovou odbornou práci a při čemž nutno provést i některé změny na zmíněných součástkách, dále z toho, že namontováním těchto součástek na motocykl obžalovaného staly se součástky ty částí jeho stroje jako jednotného celku, — dovozuje, že obžalovaný musel jako odborník vědět, že tyto součástky budou vystaveny stejnému osudu jako jeho motocykl a že tento stává se namontováním zmíněných součástek cennějším, — a že, když tak učinil, jednal jen v úmyslu poškozenému je odcizit a proto že jeho čin tvoří skutkovou podstatu zločinu krádeže, kteráž byla dokonána již namontováním odňatých součástek. Z toho dovozuje stěžovatel, že odvolací soud mylně kvalifikoval čin obžalovaného pouze jako přestupek podle § 127 zákona o přestupcích.

Zmateční stížnost jest v této části bezpodstatná. Skutková podstata krádeže vyžaduje, aby pachatel odňal cizí věc movitou z držby aneb z detence jiného bez jeho svolení v úmyslu, aby si ji bezprávně přivlastnil. V tomto případě nelze však tento úmysl obžalovaného dovoditi jedině z okolností, že odmontoval zmíněné strojové součástky s motocyklu poškozeného a namontoval je na svůj stroj, ani z toho, že práce ta vyžádala si delší dobu a že snad bylo třeba provést při tom i nějaké změny na odňatých strojových součástkách, když byly zjištěny jiné

okolnosti, ktoré svedčí o tom, že obžalovaný nezamýšľal ze stroje stěžovatelova odňaté součástky ponechati trvale na svém stroji, totiž, že obžalovaný namontoval ony součástky na svůj stroj jen proto, aby jich použil k jízdě do Brna (aneb do Prahy) a že, když se s cesty té vrátil, namontoval zase ony součástky na stroj poškozeného. Tyto okolnosti vylučují úmysl věci odciziti, nutný pro skutkovou podstatu krádeže, a nemýlil se proto odvolací soud, když v jednání obžalovaného neshledal krádež, nýbrž pouze přestupek podle § 127 zák. o přest.

Čís. 4707.

Odňal-li páchatel' listinu osobe, oprávnenej k jej držbe, v úmyslu, aby odstránením listiny bolo znemožnené jej použitie, ide o utajenie listiny v smysle § 406 tr. zák. Nevyžaduje sa, aby z utajenia nastala skutočná škoda; stačí úmysel škodu spôsobiť.

(Rozh. zo dňa 4. mája 1933, Zm III 102/33.)

Obžalovaný M. M. kúpil od manželov Š. B. dom s kinom vo F. a predal Š-ovi svoj dom v B. O týchto dvoch právnych úkonoch boli sprostriedkovateľom F. T. spísané a zúčastnenými stránkami ako aj svedkami podpísané dve listiny, ktoré až do notárskeho uhodnovernenia podpisov podľa dohody strán mali zostať u F. T. Za niekoľko dní však zmocnil sa obžalovaný M. M. násilím týchto listín a odoprel ich vydať. Súdy nižších stolíc uznali za to obžalovaného vinným z prečinu padelania listín podľa § 406 tr. zák.

Na jvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovaného zčasti odmietol, z časti zamietol.

Z dôvodov:

Na základe dôvodu zmätočnosti podľa č. 1 a) § 385 tr. p. tvrdí sťažovateľ, že listiny nezatajil a že nemal ani úmysel listiny utajiť, pretože ich síce po prečítaní ako ich spolumajiteľ u seba zadržal, avšak v priebehu stopovania ich na policajnom komisariáte vydal a sa zaviazal, že smluvy deponuje u právneho zástupcu Dr. H. Zmätočná sťažnosť není oprávnená. Správne dovodil vrchný súd, že zistené jednanie obžalovaného, ktorý dve kúpopredajné smluvy, ktoré mali podľa dohody stránok ostať u F. T. v držaní do 7. decembra, kedy mali byť podpisy kontrahentov uhodnovernené verejným notárom, násilím vytrhol z ruky F. T., ich odniesol a vrátiť sa zdráhal, padá pod pojem utajenia, lebo listiny boli odňaté z moci k ich drženiu oprávnenej osoby a odňatie sa stalo v úmyslu, aby odstránením listín bolo znemožnené ich použitie, tedy aby listiny boli utajené. Okolnosť, že obžalovaný listiny nezničil a že ich na policajnom komisariáte na úradné vyzvanie vydal, nepodvracia pojem utajenia, pretože zničenie listín není potrebné k pojmu utajenia a tvorí naopak samostatný spôsob spáchania prečinu podľa § 406 tr. z. Zákon nežiada, aby z utajenia nastala skutočná škoda, lež žiada len úmysel spôsobiť druhému utajením listiny škodu. Tento úmysel vrchný súd správne dovodil a stačí tu odkázať sťažovateľa na tieto